Se essimenne Ma töukaminne wiskas nende kohto ja kunninglikko honed, keige au ja illuga mahha ja keik innimessed said surma, kes nende sees ellasid. Kui need maead alles mahha langesid, jookssis rahwas laggedate kohtade peäle kokko, kes weel ellusse ollid jänud. Seäl nähti rahwast iggast suggust ja seisusest, sure hädda ja ahhastusse sees pölweli maas Jummalat palluwad ja hüütsid sure heälega: „Oh Issand Jummal! hallasta ja heida armo meie peäle!“

Mitte kaua pärrast sedda tulli teine pauk ja mawärriseminne, kus ka need maead ja mürid, mis weel üllewel ollid, ka mahha langesid. Selle sure kärrina, mürrina, raksumisse ja paukumisse sees, köllas ka weel häddaliste halle nutto heäl ja abbikarjuminne.

Weel suremaks läks nende hädda, kui jöe wessi ülles mäggede pole töusis ja wasto linna langes. Häddaga jookssis rahwas ja karjus sure heälega: „Se merri! se merri! töuseb körgese ja meie olleme keik hukkas!“ kus naad weel mahha langesid ja otsa said. Hirmsaste möllas wessi, et laewad, mis saddamas ankro peäl seisid, ennast lahti kiskusid ja kaldale pur-

ruks läksid, ja nendega ka paljo innimessi nendega ühtlase!

Tükki aia pärrast tulli kolmas pauk ja nenda mitto üks teise järrele. Senna hädda jure tulli weel hirmus kange torm, musta uddo pilwega, mis päwa walgust pimmedaks teggi. Kange tormiga langes nüüd ka tullukenne mahha ja pölletas weel sedda ärra, mis mawärriseminne olli ülle jätnud. Kes siis weel ellus ollid ja omma jallaga käia woisid, ruttasid linnast wälja. Linna ümber, laggeda pöldude peäl seisid tuhhandad innimessed, muist pool hallasti, kuida kegi ärra olli peäsnud, sure nälja ja hädda sees, kus wihma-wessi, kui jöe suust nende peäle langes.

Need küllad ja linnad, mis liggidal ollid, kus need önnetumad ollekssid warjo paika leida, ollid isse suurt kahjo ma-wärrisemisse läbbi sanud ja iggamees arwas, et wiimne kohto pääw on kätte tulnud.

Nenda turis se hädda 8 päwa; 8 päwa möllas se otsato tulle leek. 16 tuhhat maea ollid kiwwi warremiks sanud. Se illus lin olli nüüd tuhha hunnikuks sanud, kus enne sedda

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1868, lk. 26